

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Tmavé, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lacza a sudkýň JUDr. Anity Filovej a Mgr. Moniky Kad lícovej, v právnej veci žalobcu: TT-CAR, s.r.o., so sídlom Nitrianska cesta 20, 917 00 Trnava, IČO: 34 147 101, právne zastúpený: ..., proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0006/99/2014 zo dňa 15.05.2014, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu zamietá.

Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1.
Žalobca sa žalobou podanou dňa 21.07.2014 na Krajský súd v Bratislave domáhal, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát SOI č. P/327/2/2013 zo dňa 21.11.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania.

2.

Krajský súd v Bratislave, uznesením zo dňa 16.12.2014, č. k. 5 S/I 53/2014 - 43, postúpil vec Krajskému súdu v Trnave, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 26.01.2015.

3.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím podľa ust. § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/327/2/2013 zo dňa 21.11.2013, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch uložená peňažná pokuta vo výške 550 eur pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov rozhodol podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku tak, že odvolanie žalobcu zamietá a rozhodnutie Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/327/2/2013 zo dňa 21.11.2013 potvrdil.

4.

Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 16.11.2011 prijal do servisu vozidlo Renault Twingo Berlíne, 3PRTE, EČV: ... (ďalej len vozidlo) patriace pani ... (ďalej len spotrebiteľka). Vozidlo spotrebiteľky nebolo kupované u žalobcu a ten taktiež nikdy pred týmto okamihom nevykonával na vozidle opravy alebo servis. Spotrebiteľka uviedla, že vozidlo vykazuje poruchy airbagov, počas jazdy zhaslo a nedá sa naštartovať. V súvislosti s odstraňovaním väd uvedených spotrebiteľkou sa zistili na vozidle taktiež ďalšie vady. V rámci opravy navrhol žalobca spotrebiteľke taktiež výmenu ďalšieho náhradného dielu - držiaka prepínača z dôvodu, aby sa predišlo ďalším a opakovaným poruchám vozidla. Na vozidle jej bol preto vymenený taktiež držiak prepínača. Žalobca vystavil za vykonané opravy spotrebiteľke faktúru č. 411021321 zo dňa 30.11.2011. Opravou vozidla vznikol medzi spotrebiteľkou a žalobcom záväzkový vzťah z osobitného typu zmluvy o dielo, a to zo zmluvy o oprave veci. Náhradný diel, ktorý bol spotrebiteľke vymenený za nový, predstavoval výhradne prostriedok, ktorým žalobca smeroval k naplneniu zmluvy o oprave veci, a to oprave vozidla. Použitie náhradného dielu v rámci opravy nezakladal popri záväzkovo-právnom vzťahu zo zmluvy o oprave veci medzi stranami ďalší záväzkovo-právny vzťah a to z kúpnej zmluvy.

5.

Na základe zákazkového listu, ktorý žalobca vystavil spotrebiteľke, bola táto informovaná o skutočnosti, že žalobca poskytuje na opravu hradenú zákazníkom zmluvnú záruku v dĺžke trvania 12 mesiacov od prevzatia opraveného vozidla zákazníkom. Daný zákazkový list spotrebiteľka podpísala, čím súhlasila s vyššie uvedenou dĺžkou zmluvnej záruky. Zákazkový list zároveň dokazuje v zmysle vyššie uvedeného judikátu skutočnosť, že medzi stranami došlo k dohode o cene opravy vozidla, nie o cene náhradného dielu použitého pri oprave. Dňa 21.03.2012 spotrebiteľka využila svoje právo na uplatnenie reklamácie a oznámila žalobcovi vady na vozidle, opravenom diele - „výmena slimáku - otočný kontakt, Svetlí kontrolka airbagov.“ Žalobca následne v rámci plynutia záručnej doby reklamáciu uznal a vozidlo opravil. V rámci záručnej opravy bol opätovne vo vozidle vymenený nefunkčný prepínač.

6.

Dňa 12.12.2012 spotrebiteľka opäť požiadala o zistenie a opätovné odstránenie chyby prepínača, nakoľko podľa jej tvrdení „Občas svieti kontrolka ABS.“ Reklamácia vykonaných opráv na vozidle nebola z dôvodu uplynutia zmluvnej záručnej doby uznaná. Aj napriek neuznaniu reklamácie navrhol žalobca spotrebiteľke zmierne riešenie danej situácie a výmenu otočného prepínača, pričom náklady za túto výmenu by hradil žalobca. Spotrebiteľka však návrh odmietla a požiadala dňa 19.12.2012 žalobcu o vyjadrenie k neuznaniu reklamácie opravy vozidla. Žalobca zaslal spotrebiteľke vyjadrenie dňa 09.01.2013, v ktorom jej oznámil svoje stanovisko a vyhodnotil postup ako správny. Spotrebiteľka následne podala prvostupňovému správnomu orgánu podnet č. 682/2013, za účelom preverenia ktorého

uskutočnil prvostupňový orgán u žalobcu kontrolu dňa 20.08.2013 a následne začal konanie o uložení postihu. Dňa 20.08.2013 bola vykonaná inšpektormi prvostupňového orgánu u žalobcu kontrola, ktorá bola zameraná na prešetrenie spotrebiteľského podnetu č. 982/2013 od pani Prvostupňový orgán zistil pri kontrole nedostatky, ktoré zaznamenal v inšpekčnom zázname. Následne bol účastník konania informovaný o začatí správneho konania o uloženie postihu podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa oznámením zo dňa 22.10.2013 č. k. P/327/2/2013. Účastník konania zaslal prvostupňovému orgánu vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 29.10.2013, v ktorom ho upozornil na viacero nejasností pri vykonaní kontroly a postupe prvostupňového orgánu, ako aj nejasnosti v oznámení a zároveň konštatoval celkovú nesprávnosť oznámenia, ako aj samotného správneho konania o uložení postihu.

7.

Prvostupňový orgán neopravil chyby v inšpekčnom zázname a neodstránil tak nejasnosti a zistené nedostatky, ale naopak vydal rozhodnutie vo veci samej. Dňa 22.11.2013 bolo žalobcovi doručené rozhodnutie č. P/327/2/2013 zo dňa 21.11.2013.

8.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal nezákonnosť a nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu a žiadal žalovaného, aby preskúmal rozhodnutie a po zistení väd toto rozhodnutie zrušil.

9.

Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu dňa 15.05.2014 tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V danom prípade je preto jednoznačné, že oprava vozidla žalobcom bola vykonaná na základe uzatvorenia zmluvy o dielo, konkrétne osobitného typu zmluvy o dielo, a to zmluvy o oprave vecí.

10.

Z vyššie uvedeného je nepochybné, že žalovaný nesprávne vymedzil záväzkovo- právny vzťah žalobcu a spotrebiteľky len na odovzdanie a prevzatie náhradného dielu - držiaka prepínača, teda na uzatvorenie kúpnej zmluvy, predmetom ktorej je náhradný diel bez toho, aby prihliadol na všetky okolnosti danej veci. Žalobca vykonal opravu vozidla a daný náhradný diel spotrebiteľke neodovzdal, ale naopak pri oprave ho vymenil za poškodený prepínač, ktorý bol vo vozidle. Zo strany žalobcu nešlo v danej veci o povinnosť odovzdať náhradný diel spotrebiteľke, tak ako by tomu bolo v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy, ale o povinnosť vykonať opravu vozidla a za účelom splnenia tejto povinnosti vykonať všetky potrebné úkony, ako napríklad výmenu náhradného dielu. Spotrebiteľka zaplatila žalobcovi dohodnutú cenu za opravu vozidla, pričom v cene opravy vozidla bola zahrnutá okrem iného nielen cena práce žalobcu súvisiaca s výmenou náhradného dielu, ale aj cena samotného náhradného dielu. Oprava vozidla, na ktorej vykonanie sa žalobca zaviazal, by bez výmeny daného náhradného dielu nebola možná a samotný náhradný diel bol prostriedkom k splneniu povinnosti vyplývajúcej zo záväzkového vzťahu a to k vykonaniu diela, oprave vecí. Podľa právneho názoru žalobcu, medzi spoločnosťou a spotrebiteľkou nemohol z vyššie uvedených dôvodov vzniknúť kúpno-predajný vzťah. Žalovaný ako aj prvostupňový orgán uskutočnil nesprávny výklad ustanovení Občianskeho zákonníka a na základe toho vydal nesprávne a nezákonné rozhodnutie, ktorým bol žalobca ukrátený na svojich právach.

11.

V nadväznosti na nesprávne právne posúdenie žalovaného a podriadenie záväzkového vzťahu žalobcu a spotrebiteľky pod režim kúpnej zmluvy, následne žalovaný nesprávne odvodil taktiež dĺžku záručnej doby a konštatoval tak porušenie práv spotrebiteľa v zmysle ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. V prípade kúpnej zmluvy je podľa § 620 od s. 1 Občianskeho zákonníka dĺžka záručnej

doby 24 mesiacov. Žalovaný preto vychádzal z toho, že záručná doba začala plynúť dňa 30.11.2011 a trvala do 30.11.2013 (prípadne od 16.11.2011 do 16.11.2013), z čoho vyvodil, že reklamácia opravy vozidla, ktorú vykonala spotrebiteľka dňa 12.12.2012, bola oprávnená, nakoľko bola uskutočnená v rámci záručnej doby a žalobca neuznaním reklamácie uprel spotrebiteľke právo na reklamáciu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa.

12.

Dĺžka záručnej doby je však v zmysle ust. § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka tri mesiace, nakoľko záväzkovo-právny vzťah je potrebné podriaďiť pod režim zmluvy o oprave a úprave vecí. Záručná doba preto uplynula dňom 29.02.2012 a reklamácia, ktorú uplatnila spotrebiteľka dňa 12.12.2012 bola vykonaná neoprávnene, a to po uplynutí záručnej doby. Žalobca opakovane navrhoval a vyzýval žalovaného, ako aj prvostupňový orgán k vykonaniu dôkazov, ktoré by preukazovali skutočnosti podstatné pre zistenie skutočného stavu vecí. Tvrdenie, že bolo porušené právo spotrebiteľky, je preto nejasné a nevychádza z presne a úplne zisteného skutočného stavu vecí, nakoľko aj napriek uplynutiu záručnej doby bol žalobca voči spotrebiteľke ústretový a snažil sa jej vyhovieť a opraviť vadu vozidla. Pri výkone kontroly prvostupňový orgán taktiež zistil, že bola porušená povinnosť predávajúceho riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Žalobca má za to, že spotrebiteľka bola o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa reklamácie riadne informovaná a zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu pochybeniu.

13.

Na zákazkovom liste, ktorý bol spotrebiteľke vydaný, ako aj na vystavenej faktúre, je uvedená dĺžka zmluvnej záruky, spôsob vybavenia reklamácie, ako aj klauzula, že zákonné nároky spotrebiteľa zostávajú nedotknuté. Ostatné informácie ohľadom vybavenia reklamácie sú obsiahnuté v reklamačnom poriadku, ktorý je umiestnený v prevádzkarni žalobcu a v súlade s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa je umiestnený na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Konaním žalobcu preto nedošlo k porušeniu ustanovení vyššie uvedeného zákona, nakoľko žalobca relevantné informácie poskytol v reklamačnom poriadku. Sám žalovaný konštatoval v Inšpekčnom zázname, že reklamačný poriadok je vyvesený na viditeľnom mieste prístupnom pre spotrebiteľa. Pri rozhodovaní žalovaného však táto skutočnosť nebola zohľadnená a skutočnosť, že v zákazkovom liste nie sú zahrnuté všetky informácie týkajúce sa vybavenia reklamácie, nemožno chápať ako porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu je na základe uvedených skutočností nesprávne a chýba mu zákonný podklad. Považujeme tvrdenie, že vyššie popísaným konaním naša spoločnosť porušila povinnosť predávajúceho ustanovenú v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za nesprávne a nejasné.

14.

Žalovaný, ako ani prvostupňový orgán neprihliadol na túto skutočnosť, nevysvetlil a neodstránil tak nejasnosť v tom, čo je podstatou porušenia vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný, ako aj prvostupňový orgán tak porušili povinnosti, ktorý im vyplývajú zo Správneho poriadku, a to v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti sú podkladom pre ich rozhodnutie, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov a ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali. Žalobca má za to, že skutočnosť koľkokrát spotrebiteľka uplatnila reklamáciu je pre rozhodnutie prvostupňového orgánu, ako aj žalovaného relevantná, nakoľko sa celé rozhodnutie sústreďuje na postup pri reklamácií a uplatňovanie práv spotrebiteľky v rámci reklamácie. Požiadavka hospodárnosti konania nikdy nemôže prevážiť nad požiadavkou zistiť presne a úplne skutočný stav vecí, a za tým účelom si zabezpečiť potrebné podklady k rozhodnutiu. Skutočnosť, koľkokrát si spotrebiteľka u žalobcu uplatnila reklamáciu je jednou zo základných informácií, ktoré mal prvostupňový orgán a žalobca zisťovať. Nesprávne zistenie tejto skutočnosti má vplyv na samotné rozhodnutie, a preto by mal súd zrušiť napadnuté rozhodnutie ako

nesprávne a nedostatočné z hľadiska skutkových zistení.

15.

V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia správny orgán uviedol, že spotrebiteľka si uplatnila dvakrát reklamáciu a nie trikrát ako uviedli inšpektori SOI v inšpekčnom zázname. Správny orgán túto skutočnosť zohľadnil v rámci správneho konania. Týmto reagoval na argument žalobcu, že spotrebiteľka dňa 16.11.2011 si neuplatňovala u žalobcu reklamáciu, ale odovzdala žalobcovi vozidlo, na ktorom žiadala žalobcu o vykonanie opráv. Správny orgán zároveň uviedol, že na túto chybu vzniknutú v rámci správneho konania prihliadol. V ďalšom texte prvostupňového orgánu však správny orgán naďalej vychádza: „ V priloženej faktúre č. 411021321 zo dňa 30.11.2011 bola okrem iného uvedená položka týkajúca sa predmetnej reklamácie.“ Z uvedenej citácie je zrejmé, že prvostupňový orgán aj napriek manifestácii zohľadnenia vlastného pochybenia v ďalšom postupoval tak, že nie je zrejmé, ako prvostupňový orgán nahliadal na úkon spotrebiteľky zo dňa 16.11.2011 a to, či tento považoval za reklamáciu alebo zadanie zákazky na opravu vozidla žalobcovi. Žalovaný považoval uvedené za chybu v písaní. Má za to, že v prípade, ak by skutočne išlo o chybu v písaní, celý inšpekčný záznam, ktorý na viacerých miestach odkazuje na deň 16.11.2011 ako na prvú reklamáciu spotrebiteľky, by sa stal neurčitým a nezrozumiteľným, čím by nemohol slúžiť pre žalovaného ako podklad pre rozhodnutie. Žalobca bol na svojich právach ukrátený postupom žalovaného, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ako aj pre nedostatok dôvodov a v konaní žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu, boli zistené také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

16.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.06.2015 uviedol, že inšpektori SOI dňa 20.08.2013 vykonanou kontrolou v prevádzkarni TT-CAR, s.r.o., Nitrianska cesta 20, Trnava, zistili, že žalobca porušil zákaz upierať práva spotrebiteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, najmä právo na uplatnenie reklamácie a porušil povinnosť riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie, vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonaní záručných opráv. Dňa 22.10.2013 bolo vydané oznámenie o začatí správneho konania, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 24.10.2014.

17.

Dňa 21.11.2013 bolo vydané rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj Č. P/327/2013 o uložení pokuty 550 eur za porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 18 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie čo do výrokovej časti rozhodnutia i čo do jeho odôvodnenia a nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, nakoľko skutkový stav pokladal za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

18.

Žalovaný nesúhlasí s názorom žalobcu, že napadnutým rozhodnutím a postupom bol žalobca ukrátený na svojich právach a predmetné rozhodnutie je nezákonné. Konaním uvádzaným v prvostupňovom rozhodnutí, ako aj v napadnutom rozhodnutí žalobca uprel spotrebiteľovi právo na uplatnenie reklamácie, nakoľko na náhradný diel, ktorý bol spotrebiteľke vymenený za nový v rámci opravy, poskytol žalobca 12 mesačnú záručnú dobu. Žalovaný správny orgán nemôže súhlasiť s názorom žalobcu, že v danom prípade išlo o uzatvorenie zmluvy o oprave a úprave veci, v rámci ktorej bol spotrebiteľke vo vozidle menený držiak prepínača a tým sa na výrobok vzťahovala predĺžená 12 mesačná záručná doba.

19.

V danom prípade je potrebné rozlišovať medzi záručnou dobou na vykonanie opravy a záručnou dobou na výrobok. Nakoľko žalobca vykonal opravu výmenou náhradného dielu (t.j. držiaka prepínača),

tak na predmetnú opravu spotrebiteľovi zo zákona plynie 3 mesačná záručná doba v zmysle ustanovení týkajúcich sa zmluvy o oprave a úprave veci, tak ako uvádza žalobca. No na vymenený náhradný diel, ako nový výrobok, je predpísaná záručná doba 24 mesiacov. Osobitná záručná doba v trvaní 3 mesiace, platí na práce pri oprave a úprave veci (ak je pri oprave alebo úprave dodaná, napr. nová súčiastka, tak potom sa na ňu vzťahuje 24 - mesačná záručná doba; zhotoviteľ je povinný objednávateľovi vydať záručný list s označením záručnej doby). Na základe uvedeného žalovaný správny orgán má za to, že skutkový stav bol vyhodnotený správne a na predmetný náhradný diel je predpísaná 24 mesačná záručná doba. Uvedeným výkladom žalovaného správneho orgánu nemožno v žiadnom prípade hovoriť o neprimeranom zásahu do práv žalobcu. Je potrebné uviesť, že v danom prípade je podstatná skutočnosť, že žalobca uprel spotrebiteľke právo na uplatnenie reklamácie, nakoľko si nesprávne vyložil právne predpisy upravujúce danú právnu oblasť tým, že poskytol kratšiu záručnú dobu než mu predpisuje zákon.

20.

Ohľadne porušenia ust § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný správny orgán uviedol, že trvá na zisteniach, tak ako sú uvedené v podkladoch k rozhodnutiu (t.j. inšpekčný záznam zo dňa 20.08.2013). Žalobca porušil vyššie uvedenú zákonnú povinnosť tým, že neinformoval riadne spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov - v zákazkovom liste č. 59909 zo dňa 16.11.2011 bola uvedená informácia: „Na opravu hradenú zákazníkom je poskytovaná záruka v dĺžke trvania 12 mesiacov od prevzatia opraveného vozidla zákazníkom.“ A vo faktúre bolo uvedené: „Na originálne náhradné diely Renault a prácu poskytujeme záruku 12 mesiacov. Zákonná záruka týmto nie je dotknutá.“

-v pravidlách o poskytovaní záruky na opravu a náhradný diel záfi 2012 poskytnutých pri kontrole dňa 20.08.2013 v bode I. začiatok a dĺžka trvania záruky na opravu a náhradný diel bolo uvedené: „pravidlo A4 1-2: Dĺžka platnosti záruku na opravu a náhradný diel je stanovená v dokumentoch odovzdaných klientovi (na zákazkovom liste alebo na faktúre). Obvykle je dĺžka platnosti záručnej doby na opravu a na náhradný diel 12 mesiacov.“

21.

Tým, že žalobca uviedol nesprávny údaj o trvaní záručnej doby, porušil predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Skutočnosť, že nebola vykonaná oprava inšpekčného záznamu ohľadne uvedenia správneho počtu uplatnenia reklamácií spotrebiteľky, nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pre posúdenie porušenia predmetnej povinnosti je irelevantné, či spotrebiteľka uplatnila danú reklamáciu 2 krát alebo 3 krát, nakoľko táto skutočnosť nemá žiadny význam z pohľadu, či predmetné porušenie je dostatočne preukázané. Žalovaný správny orgán nesúhlasí s tvrdením, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a toto nespĺňa požiadavky v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Podľa právneho názoru žalovaného, napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/327/2/2013 zo dňa 21.11.2013 boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými predpismi a preto navrhuje, aby krajský súd rozsudkom žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

22.

Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 14S/82/2015 zo dňa 17. marca 2016 žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

23.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 3.5.2016 odvolanie.

24.

Najvyšší súd SR uznesením sp.zn.2Sžo/88/2016 zo dňa 26.2.2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že prvostupňový rozsudok je nedostatočne odôvodnený, čo spôsobuje vadu konania, ktorá má za následok porušenie práva

žalovaného na spravodlivý proces.

25.

Krajský súd v Trnave nariadil pojednávanie na deň 6.6.2019, pričom rozsudkom vo veci opätovne rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

26.

Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že medzi žalobcom a spotrebiteľkou vznikla špecifická zmluva o dielo a to zmluva o oprave a úprave veci. Uviedla, že oprava bola vykonaná tak, že došlo k výmene súčiastky, pričom žalobca naďalej tvrdí, že uvedený právny vzťah treba priradiť pod ustanovenia zmluvy o dielo, konkrétne zmluvy o úprave a oprave veci a k tomuto režimu treba priradiť aj príslušnú záručnú lehotu. Právna zástupkyňa žalobcu ďalej uviedla, že spotrebiteľka reklamovala opravu veci, nie vadu veci, pričom žalobca prvýkrát vykonal opravu po reklamácií a druhýkrát reklamáciu neuznal z dôvodu, že uplynula záručná lehota.

27.

Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že je toho názoru, že výklad, ktorý uplatňuje žalobca by vylúčil uplatnenie 24-mesačnej záručnej lehoty na vymenený výrobok. Poukázal, že keď spotrebiteľka prvýkrát dala opraviť auto, po oprave jej bola doručená faktúra, z ktorej je zrejmé, že spotrebiteľka zaplatila za výrobok a zaplatila aj za opravu, Z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

28.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že v danej veci je sporná otázka, aký záväzkový právny vzťah vznikol medzi spotrebiteľkou a žalobcom a aká záručná doba prislúcha tomuto záväzkovému vzťahu v súvislosti s uplatnením práv spotrebiteľky a odstránenie väd a teda či spotrebiteľka uplatnila reklamáciu v záručnej lehote, resp. či až po jej uplynutí a teda či mohlo dôjsť zo strany žalobcu k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa.

29.

Z vykonaného dokazovania, ktoré vyplynulo z administratívneho konania je zrejmé, že žalobca ako servis zabezpečujúci opravu vozidiel prijal do svojho servisu vozidlo Renault Twingo Berlíne, 3PRTE, ev. č. ..., ktoré patrilo spotrebiteľke p. ..., vozidlo spotrebiteľky však nebolo kupované u žalobcu a žalobca nikdy na tomto vozidle nevykonával opravy alebo servis. V rámci opravy navrhol žalobca spotrebiteľke výmenu náhradného dielu, držiaka prepínača z dôvodu, aby sa predišlo k opakovaným poruchám vozidla. Z tohto titulu bol na vozidle držiak prepínača vymenený, pričom žalobca vystavil za vykonané opravy spotrebiteľke faktúru č. 411021321 zo dňa 30.11.2011. Je teda nesporné, že do vozidla spotrebiteľky sa dostala nová súčiastka a tak isto je nesporné, že na túto súčiastku bola vystavená faktúra, ktorú spotrebiteľka zaplatila.

30.

Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že za túto súčiastku jej vystavil v zákazkovom liste žalobca záručnú lehotu v trvaní 12 mesiacov, ktorá začala plynúť od dátumu opravy, t. j. od 30.11.2011.

31.

Dňa 21.3.2012 si spotrebiteľka uplatnila reklamáciu, ktorú jej žalobca uznal a vozidlo jej opravil z dôvodu, že táto reklamácia bola uplatnená v záručnej lehote, ktorú poskytol žalobca pri prvej oprave vozidla.

32.

Ďalej zo spisového materiálu je zrejmé, že dňa 12.12.2012 spotrebiteľka opäť požiadala o zistenie a opätovné odstránenie chyby prepínača, teda súčiastky, ktorá bola vymenená pri prvej oprave a podľa jej tvrdení táto súčiastka spôsobovala, že jej svietila kontrolka ABS. Reklamácia vykonaných opráv na vozidle nebola z dôvodu uplynutia záručnej lehoty žalobcom však uznaná, pričom k neuznaniu reklamácie došlo z dôvodu, že uplynula od opravy a výmeny tejto súčiastky žalobcom poskytnutá 12 - mesačná záručná lehota.

33.

Krajský súd v tejto súvislosti poznamenáva, že medzi žalobcom a žalovaným dochádza k zjavnému rozporu pri posúdení záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi spotrebiteľkou a žalobcom.

34.

Žalovaný podriaďuje záväzkové právny vzťah, ktorý vznikol medzi spotrebiteľkou a žalobcom pod ustanovenia kúpnej zmluvy a žalobca tento záväzkový vzťah podriaďuje pod ustanovenia zmluvy o dielo a špecifickej zmluvy o dielo zmluve o oprave a úprave veci.

35.

Žalovaný v súvislosti s poukazovaním na to, že medzi spotrebiteľkou a žalobcom došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, keď táto si od žalobcu zakúpila novú súčiastku, ktorá jej bola namontovaná pri oprave do jej auta, poukazuje na ustanovenie § 620 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti na záručnú lehotu v trvaní 24 mesiacov.

36.

Žalobca naproti tomu poukazuje, že tento zmluvný vzťah je žalovaným nesprávne vyhodnotený, pretože vôľou spotrebiteľky nebolo kúpiť si súčiastku, a teda uzatvoriť kúpnu zmluvu, ale jej vôľou bolo, aby došlo k oprave vozidla a obnovenie funkčnosti tohto vozidla. Žalobca spotrebiteľke aj za opravu vozidla vystavil faktúru, náhradný diel ktorý bol spotrebiteľke vymenený za nový predstavoval výhradne prostriedok, ktorým žalobca smeroval k naplneniu zmluvy o oprave a úprave vecí a to oprave vozidla. Účastníci zmluvy, teda žalobca ako aj spotrebiteľka nikdy neprejavili vôľu uzatvoriť kúpnu zmluvu, takýto prejav nemožno z konania účastníkov vyvodzovať ani extenzívnym výkladom, V rámci uzavretej zmluvy o oprave a úprave vecí sa účastníci dohodli, že žalobca obstará pre spotrebiteľa aj náhradné diely a za účelom opravy toto samostatné dojednanie súd nekvalifikoval ako nejakú ďalšiu zmluvu. Medzi účastníkmi zmluvy, teda medzi žalobcom a spotrebiteľkou došlo k dohode o cene opravy vozidla a nie o cene náhradného dielu použitého pre opravu.

37.

Krajský súd v Trnave sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že v danom prípade došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, resp. špecifickej zmluvy o dielo zmluvy o oprave a úprave vecí medzi žalobcom a spotrebiteľkou, pretože už zo samotnej faktúry, ktorá bola zaslaná spotrebiteľke dňa 30.11.2011 je zrejmé, že spotrebiteľka zaplatila aj za novú súčiastku, a teda táto súčiastka namontovaním do jej vozidla sa dostala do jej dispozície a do jej vlastníctva, nutne muselo prísť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy vo vzťahu k tejto súčiastke a až následne došlo k uzatvoreniu ďalšej zmluvy, zmluvy o oprave a úprave vecí, pričom krajský súd poznamenáva, že v danom prípade došlo k uzatvoreniu v prvom rade kúpnej zmluvy, ktorá spočívala v kúpe náhradného dielu - súčiastky a až následne k uzatvoreniu zmluvy o oprave a úprave vecí.

38.

V tomto prípade je teda potrebné rozlišovať medzi záručnou dobou na vykonanie opravy a záručnou dobou na zakúpený výrobok. Keďže na zakúpený výrobok došlo k zjavnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy, kedy výrobok sa dostal do vlastníctva spotrebiteľky tým, že bol namontovaný do jej motorového vozidla, ktorého vlastníčkou je spotrebiteľka, na tento výrobok sa vzťahuje záručná doba v zmysle ustanovenia § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka v trvaní 24 mesiacov.

39.

Až následne žalobca, po zakúpení si tohto výrobku, mohol vykonať opravu vozidla výmenou náhradného dielu, t. j. držiaka prepínača a na túto predmetnú opravu spotrebiteľovi zo zákona plynie 3-mesačná záručná doba, ktorá však bola zo strany žalobcu predĺžená na 12 mesiacov a táto skutočnosť bola zaznamenaná v zákazkovom liste, ktorú odovzdal žalobca spotrebiteľke po vykonaní prvej opravy.

40.

V danom prípade je nepodstatná otázka, že žalobca vykonával opravu vozidla spotrebiteľky,

ktorá si toto vozidlo u neho nekupovala, rozhodujúcou v danom prípade je skutočnosť, že žalobca pri prvej oprave predal spotrebiteľke náhradnú súčiastku, ktorú jej potom následne namontoval pri oprave vozidla a na túto súčiastku treba uplatniť inštitút kúpnej zmluvy a k nemu prislúchajúcu záručnú dobu.

41.

Podľa § 627 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak dôjde k výmene, začne plynúť záručná doba znova od prevzatia novej veci. To isté platí aj ak dôjde k výmene súčiastky na ktorú bola poskytnutá záruka.

42.

Pokiaľ ide o takú opravu alebo úpravu, ktorej dôsledkom má byť predĺženie životnosti veci resp, to, že vec sa môže naďalej po dlhší čas používať (v súlade s jej určením a charakterom) upravia osobitné predpisy záručnú dobu dlhšiu ako 3 mesiace, ak si účastníci nedojednávajú inú dobu. Pre záručnú dobu platí, že môže ísť aj o záruku len na niektorú súčiastku a nemusí sa vzťahovať na celú poskytnutú opravu alebo úpravu (napr. oprava auta, keď za účelom predĺženia jeho životnosti bola doň vložená nová súčiastka). Aj v prípade zhotovenia, opravy alebo úpravy veci platí, že zhotoviteľ je povinný objednávateľovi vydať záručný list s vyznačením záručnej doby a môže sa vyhlásením u neho zaviazat' k záruke dlhšej ako je zákonom ustanovenej, pričom podmienky a rozsah tejto záruky si v prípade jej dlhšieho trvania určí zhotoviteľ.

43.

V danom prípade teda žalobca po tom ako v zákazkovom liste určil záručnú lehotu na súčiastku len 12 mesiacov, porušil zákon tým, že v rozpore s ustanovením § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka určil záručnú dobu kratšiu ako vyžaduje zákon pri uzatvorení kúpnej zmluvy.

44.

Ak dôjde k výmene súčiastky, začne plynúť záručná doba znova od prevzatia novej veci, to isté platí ak dôjde k výmene súčiastky, na ktorú bola poskytnutá záruka. Na vymenenú vec alebo súčiastku začína plynúť nová minimálne 24 mesačná záruka. Nie je preto potrebné uzatvárať novú zmluvu, výmenu možno preukázať vybavením reklamácie v reklamačnom doklade. V prípade vymenenej súčiastky môže nastať situácia, že vec samotná už nie je v záruke, avšak na vymenenej súčiastke sa vyskytne vada, ktorá bráni riadnemu užívaniu veci. V tomto prípade možno požadovať výmenu alebo odstúpenie od zmluvy ohľadom celej veci.

45.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že spotrebiteľka si dňa 12.12.2012 uplatnila reklamáciu v zákonnej záručnej lehote v trvaní 24 mesiacov, ktorá prislúcha záväzkovo právnomu vzťahu, ktorý je podriadený pod inštitút kúpnej zmluvy, táto reklamácia bola uplatnená v 24 - mesačnej záručnej lehote a tým, že ju žalobca neuznal, porušil práva spotrebiteľky v zákaze upierať práva spotrebiteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a porušil aj povinnosť riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie, vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonaní záručných opráv v zmysle § 18 ods. 1 zák. č.25 0/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa tým, že na zákazkovom liste uviedol reklamačnú lehotu len v trvaní 12 mesiacov.

46.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

47.

O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli, pričom orgánu štátnej správy, ktorým žalovaný nepochybne je, možno priznať trovy konania iba výnimočne.

48.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods.4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 S S P) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Trnave dňa 6. júna 2019

JUDr. Pavol Laco
predseda senátu

JUDr. Anita Filová
sudkyňa

Mgr. Monika Kadlicová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: ...